

Àl Vént ad Trámuntána e l Sù

Un dì éran ádré à rüsi àl Vént ad Trámuntána e l Sù, pretendànda vön dà vès püsè fòrt che l àltàr, quánd àn vist un viägiätür ch'u nivà ináns fat sü int là sò piligrénà. I dü litigánt decidìvàn, àlurà¹, ch'sàris-à-stàt àl püsè fòrt cul ch'äg l'avris fatà à fag càvè sü là piligrénà.

Àl Vént ad Trámuntána l à incumincià, àlurà, à bufà püsè fòrt ch'u pudivà, mà püsè u bufavà, püsè àl viägiätür u s-à-strinsivà int là piligrénà, tánt che àlà fén àl Vént l à duvü smát. Àl Sù, àlurà, u s è mostrà int àl cél, e pénà dòp àl viägiätür, ch'u cuminciavà à sentì l cald, u s è càvè là piligrénà. E là Trámuntána, àlurà, l'è statà custratà à ricunùs che l Sù l éra püsè fòrt ad lé.

T èlà piäsü là stòrià? Umà dà cüntalà incurà?

Nota 1 - a volte pronuncia ó, ma l'esito autentico è u (va anche considerato che i, u in molti dialetti della Lombardia sono più aperte che in italiano).